

No. 15. }

14de April 1889.

{ 15de Marg.

Død, hvor er din Braad ?

(Indsendt).

Da en af Børnebladets Læserkreds nylig med stor Frimodighed, ja med stor Glæde, er gaaet Døden imøde og saaledes har gennem Troen paa sin Frelser Jesus Kristus erfaret Sandheden af ovenstaaende Pauli Ord, er det mig en Glæde at kunne fortælle Børnebladets Læsere lidt om hende og om hendes Død.

Karen Kristine Moen blev født den 15de Mai 1871 af Forældrene P. D. Moen og Hustru af Calmar, Ja. Hun var et front og lydigt Barn, og ved sit venlige Sind og godmodige Væsen vandt hun alles Venstab. Hun har mange Venner blandt de Fremmede, som har besøgt hendes Forældres gæstfrie Hus.

Da hun blev gammel nok, besøgte

hun flittigt Religionsstolen, og her viste hun sig som en meget begavet og flittig Discipel. Hun lærte alle sine Lektier godt; men hun viste dog altid Forskjævlighed for Katekismen. Religionen var hendes kjæreste Fag, og hun opfattede den meget let. Det, som for de fleste Børn er dunkelt og uklart, var klart for hende, saaat Læreren kunde være næsten sikker paa Svar af hende paa Spørgsmaal, hvorpaa de andre ikke kunde svare. Hun var en af de saa Børn, som istedetfor at skaffe Læreren Arbejde og Bryderi er ham en Hjælp i Stolen ved sit Eksempel paa Flid og god Opførsel.

I Hjemmet var hun en tro, selvopofrende Datter, hvis Glæde det var at tjene sine Forældre og i alle Stykker at opfylde sin Pligt imod dem og sine yngre Sødssende; thi som den ældste af Børnene maatte hun tidlig gaa sin

Moder tilhaande med Husarbeidet i den store Husholdning.

Skjøndt hun havde saa meget Arbeide baade hjemme og i Skolen, havde hun dog bragt det saavidt i Musikk og saa, at hun i de to sidste Aar spillede Orgelet i vor Kirke. Hun havde gode Evner, og hun gjorde den rette Brug af dem. Hvor mange Børn er det ikke, som af vor himmelske Fader har faaet gode Evner, men som misbruger dem til sin egen og andres Skade!

Man siger: De gode Børn bliver ikke gamle. Disse fromme, tjenstvillige Børn, til hvem Forældrene sætter saa store Forhaabninger, tager Gud ofte hjem til sig i deres tidlige Ungdom. For os ser det ud til, at han ikke holder sin Forjættelse til det fjerde Bud: paa det, at det maa gaa dig vel og du maa længe leve paa Jorden. Men da maa vi huske paa, at det første, som Gud har lovet, er, at det skal gaa saadanne Børn vel, og naar han tager et front Barn bort fra denne onde forføreriske Verden, endnu spænd det har lært, hvor ond den er, saa er det netop paa den Maade han opfylder Forjættelsen, at det skal gaa det vel. Dette ved ogsaa Karens Forældre, og, skjøndt Savnet er stort og tungt, er de dog vel tilfredse og glade midt i Sorgen.

Hendes Sygdom varede kun omtrent to Uger, og kun den sidste Uge var hun haardt syg. Hun bar taalmodig de svære Lidelser og skillede sig villig i Guds Tilskikkelser. Var det hans Vilje, at hun nu skulde faa dø, vilde hun det gjerne; men vilde han give hende Sundheden igjen, var hun

ogsaa tilfreds. Men Søndag Morgen den 10de Marts d. A. blev det klart baade for hende selv og dem, som var omkring Sygeleiet, at Sygdommen var til Døden. Hun kunde da tale, men med stort Besvær. Hendes nærmeste Venner blev budsendte; thi hun vilde gjerne tage Afsked med hver især. Pastor Sherven var tilstede og talte med hende om Guds Forjættelser til dem, som holder fast ved Troen paa Jesus. Nogle Salmeverer blev ogsaa sunget, hvilket alt trøstede hende meget.

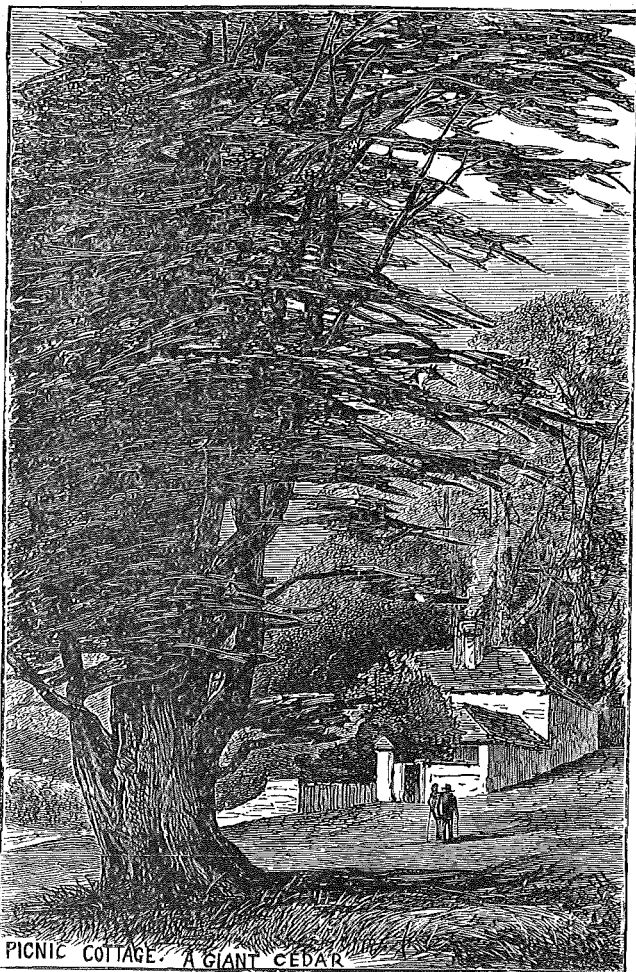
Timen var dog ikke saa nær. Hun syntes at blive lidt bedre igjen og levede til Mandag Morgen Kl. 10; da sov hun roligt ind.

Jeg vilde fortælle Børnebladets Læsere dette om Karen Moens Død, dels fordi mange af dem kjendte hende, men ogsaa fordi den indeholder en Lærdom for os alle, som vi kan have godt af at tage til Hjerte. De Gamle har sagt: At leve er en Kunst — at dø er ogsaa en Kunst.

Den Kunst at leve prøver mange paa at lære, og paa forskjellige Maader; men Kunsten at dø ret glemmer de fleste desværre at tilegne sig. Men hvilken Kunst er vigtigst? At dø ret er det vigtigste af alt, vil I alle svare; og det er ret svaret; men lad det da ikke blive blot med dette Svar. Lad os alle lære den Kunst der, hvor den alene kan læres nemlig i Guds Ord. Lad os lære den af den Mester, som alene kan lære os den, nemlig den Helligaand. Lad os ikke heller oprette med at lære den og mene, det haster ikke; jeg er ung og frisk og ser jo ikke ud til at skulle blive et Lige

(Fortf. paa Side 60).

Stovhytten.

PICNIC COTTAGE. A GIANT CEDAR

Nu kommer Vaaren. Herude ved det kjæpmæssige Cedertree er en deilig Plads og Stygge for en Søndagskole-'Picnic'. Den, som bare nu kunde komme saalangt sydpaa, hvor saadanne mægtige Træer voxer, og hvor allerede nu Træerne staar i deilig Flor!

Gaade.

1.

En Flod, hvis Navn du har hørt saa tidt.

2.

Hvad du kan sige ikke er dit.

1 og 2.

Et meget sælt og forfrætteligt Ord,
Svarede man tænker paa Købsel og Mord.

faa snart. — Atter og atter prædiker Gud for os ved at lade os se unge Menneſter i ſin blomſtrende Sundhed om nogle Dage ſom fig. Alſaa den forſte Kunſt vi maa lære er den at dø — har vi lært den, ſaa falder den Kunſt at leve ret mere af ſig ſelv. Da kan vi ogsaa naarsomhelſt freidigt ſe Døden imøde og ſige med Apoſtelen : Død, hvor er din Braad?

Karen Moen blev begravet den 14de Marts. Kiſten var aldeles dækket af Blomſterkrandſe, der var ſendt af Venner baade fjænt og nær, en endog fra Venner i Chicago. Paſt. B. Koren holdt Vigtalen. og hans Text var Saln. 45, 11. 12. Sangloret ſang No. 44 af Dales Sangbog : "Salige ere de Døde, ſom dø i Herren," medens Mrs. Florida, hendes Lærerinde i Muſik, akkompagnerede paa Orgelet. En ſtor Skare fulgte hende til hendes ſidſte Hvileſted.

L.

Rabat.

NB. De 10 pCt. Rabat for Forſkuds betaling af Agenter for "Børneblad" vil endnu gjælde indtil Paasken.

Rvitteringer.

Til det nye Skolelærerſeminar i Sioux Falls:

Ved Paſt. B. Harſtad, Lønbeindſamling fra Ingrid H. Skabeland \$1.20, Augusta Evensen 1.47, Clara Theoline Evens 1.16 og Alma L. E. Evensen 2.24. Tilſ. \$6.07.

Ved Paſt. E. H. Johnſen, Lønbeindſamling af Thora Johnſen, Nicolllet Menighed, \$1.20.

Ved Paſt. J. J. Welo, Lønbeindſamling ved Børn i Bethlehems Menighed, Janesville, S. Dak., nemlig: Alma Johnson \$2.25, Peter og Lewis Peterſon 2.95, Ole J. Olson 1.91, Martin Narud 0.67, Gilert Osfusen 0.71, Emil A. Erikſon 0.52, Anthon Hansen 0.50, Frank Anderſen 0.50, Ida Bratberg 2.95, Helene Esgaard 0.60. Tilſ. \$18.56.

Ved Paſt. G. Johnſon, Lønbeindſamling i Wild Rice Mgh. fra følgende Børn: Lilba Urdal og Maria Kval \$5.00, Johanne Kirkeberg 2.17, Jens William Jenſen 0.45, Joſephine Johnſen 0.80, Severine Holum 0.50, Hanna Narum 1.20, Anne Mathilba Hansen 1.03, Martha Gaugan 1.58, Martin Granden 0.37, Chriſtian Helle 1.10, Anna Urdal 0.99, Halfert Hanson 1.91, Minnie Skovſtað 1.44. Tilſ. \$18.67. Paſt. G. Johnſon ſelv for Lønbeind og Expreſs \$1.70.

Ved Paſt. A. E. Lien (Paſt. Johnſen og Hens Kald), (St. Petri Menigh.): Hellet Lupperud 0.86, Holbert Myrand 0.48, Alfred Thompſen 1.21, Oluf Niſhof 0.92, Kriſten Eulerud 1.56, Gina Schjaafſtað 0.68, Elſe Melvold 0.76, Clara Bergan 0.57, Karl Stensgaard 0.27. North Wild Rice: Martin Haver 1.70, Berthine Deſo 0.80, Lewis Moe 0.45, Anna Natvig 0.89, Ole Wold 1.70. Nantſtað Menigh.: Gina Qual 0.03, Thurine Dvalſen 2.08, Oskar Nordby 0.26, A. E. Lien for Lønbeind, Porto o. s. v. 0.53). Tilſ. \$15.24.

Ved Paſt. G. Johnſen, Lønbeindſamling \$9.27, fra følgende Børn: (Helmer Bangsnæs 1.55, Martha Mette Urdal 1.67, Jonette Jverſen 1.41, Henning Grutte 1.42, Emil Hansen 0.70, Severine Holum 0.50, Lilba Huſeby 0.25, Ingeborg Loven 1.10, Ewen Huſeby 0.20, Jela Caroline Stetten 0.47).

Sum: \$63.91.

Entered at the post office Minneapolis, Minn., as second-class matter.

"Fædrelandet og Emigrantens" Trykkeri, Minneapolis, Minn.